

Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej
KANCELARIA GŁÓWNA
Data wpływu: 2018 -07- 23 -7-
nr z rej. DDP-P-70046-2018

Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej
Biuro Prezesa Wydział ds. Obw. Wg rozdzielnika
2018 -07- 26 -16-
DDP-P-1458-2018

Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej
Biuro Prezesa Wydział ds. Obw. Wg rozdzielnika
Data wpływu: 2018 -07- 26 -155-
Petycja

Działając na podstawie art. 2 ust. 1, 2 pkt 1 oraz ~~ust. 3~~ ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz.U. z 2018 poz. 870), zwracam się z uprzejmą prośbą o dokonanie zmian przepisów ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (Dz. U. z 2017 poz. 1952 z późn. zm.) w zakresie przysługiwania uprawnienia do świadczenia pielęgnacyjnego.

Uzasadnienie

Jesteśmy matkami, które przez dwadzieścia lat godziły pracę z opieką nad niepełnosprawnymi córkami. Następnie, korzystając z uprawnienia jakie dawało rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 15 maja 1989 r. w sprawie uprawnień do wcześniejszej emerytury pracowników opiekujących się dziećmi wymagającymi stałej opieki (§ 1 ust. 1) (Dz. U. z 1989 r. poz. 189), przeszłyśmy na wcześniejszą emeryturę, której wysokość w chwili obecnej to 902 zł.

Należy jednak zaznaczyć, że zgodnie z art. 17 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych, zwanej dalej „ustawą ŚR”, matce lub ojcu przysługuje świadczenie pielęgnacyjne z tytułu rezygnacji z zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, jeżeli nie podejmują lub rezygnują z zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej w celu sprawowania opieki nad osobą legitymującą się orzeczeniem o znacznym stopniu niepełnosprawności albo orzeczeniem o niepełnosprawności łącznie ze wskazaniami: konieczności stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji oraz konieczności stałego współdziałania na co dzień opiekuna dziecka w procesie jego leczenia, rehabilitacji i edukacji, którego wysokość w 2018 r. wynosi 1477zł¹.

Jednakowoż ustawa ŚR zawiera katalog osób wyłączonych z możliwości korzystania z świadczenia pielęgnacyjnego. Zgodnie z art. 17 ust. 5 pkt 1 lit. a ustawy ŚR, świadczenie pielęgnacyjne nie przysługuje, jeżeli osoba sprawująca opiekę ma ustalone prawo m.in. do emerytury.

W kontekście powyższego, należy uznać że w świetle obowiązujących przepisów nie przysługuje nam świadczenie pielęgnacyjne (spełniamy bowiem przesłankę określoną w ww. art. 17 ust. 5 pkt 1 lit. a ustawy ŚR). W konsekwencji pobierana przez nas emerytura jest o 575 zł niższa od wysokości świadczenia pielęgnacyjnego.

Biorąc pod uwagę powyższe stan faktyczny oraz prawny, należy zaznaczyć, że celem zarówno wcześniejszego przejścia na emeryturę (patrz ww. rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 15 maja 1989 r.) jak i otrzymania świadczenia pielęgnacyjnego (patrz ustawa ŚR) jest zapewnienie środków finansowych na opiekę nad niepełnosprawnym dzieckiem. Innymi słowy, to niepełnosprawność dziecka winna być jedynym kryterium decydującym o wysokości otrzymywanej ze strony Państwa pomocy. Logicznym więc wydawałoby się, że w takim samym stanie faktycznym

¹ Na mocy obwieszczenie Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 10 listopada 2017 r. w sprawie kwoty świadczenia pielęgnacyjnego w roku 2018 (M.P. z 2017 r. poz. 1014).

(tj. niepełnosprawność dziecka), wysokość otrzymywanych świadczeń powinna być identyczna. Jednakże obowiązujące przepisy w zakresie wysokości otrzymywanej pomocy, dzielą opiekunów na dwie grupy, tj. pobierających świadczenie pielęgnacyjne (grupa bardziej uprzywilejowana) oraz korzystających z prawa wcześniejszej emerytury (grupa mniej uprzywilejowana). W naszej opinii taki podział opiekunów jest wątpliwy pod względem sprawiedliwości społecznej. Oznacza to bowiem, że poświęcenie jakim była dwudziestoletnia praca wraz z jednoczesną opieką nad niepełnosprawnymi dziećmi, jest przyczyną stawiania nas w mniej korzystnych warunkach finansowych w stosunku do pozostałych opiekunów.

Wymaga podkreślenia, że zgodnie z art. 32 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej wszyscy są wobec prawa równi. Wszyscy mają prawo do równego traktowania przez władze publiczne. Z kolei art. 71 ust. 1 Konstytucji RP określa, że Państwo w swojej polityce społecznej i gospodarczej uwzględnia dobro rodziny. Rodziny znajdujące się w trudnej sytuacji materialnej i społecznej, zwłaszcza wielodzietne i niepełne, mają prawo do szczególnej pomocy ze strony władz publicznych.

W kontekście ww. przepisów Konstytucji RP, oczywistym wydaje się, że władze publiczne za pomocą tworzonych przepisów powinny w równy sposób traktować opiekunów dzieci niepełnosprawnych w zakresie otrzymywanej przez nich pomocy.

Niemniej jednak orzecznictwo sądów administracyjnych wskazuje, że obecnie obowiązujące przepisy uniemożliwiają zrównanie pod względem wysokości otrzymywanych świadczeń ww. grup opiekunów. Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 10 lipca, wskazał bowiem (ustne umotywowanie rozstrzygnięcia), że wniosek o przyznanie różnicy między wysokością świadczenia pielęgnacyjnego i emerytury jest pozbawiony oparcia w normie prawnej.

Mając na uwadze powyższe, zwracamy się z uprzejmą prośbą o dokonanie zmian w zakresie przepisów ustawy ŚR, na podstawie których otrzymywałybyśmy świadczenia na opiekę nad naszymi dziećmi w wysokości równej świadczeniu pielęgnacyjnemu.

Popieram

Rozdzielnik:

1. Pan Andrzej Duda Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej
2. Pan Mateusz Morawiecki Prezes Rady Ministrów
3. Pan Marek Kuchciński Marszałek Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej
4. Pan Stanisław Karczewski Marszałek Senatu Rzeczypospolitej Polskiej
5. Pani Elżbieta Rafalska Minister Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej